

لنفوم را بهتر بشناسیم، آگاهی گام اول پیشگیری و تشخیص به موقع

به مناسبت 15 سپتامبر (24 شهریور)، روز جهانی آگاهی از لنفوم، پزشک خانواده بهداشت و درمان منطقه شمال شرق با اشاره به اهمیت آگاهی عمومی درباره سرطان‌های سیستم لنفاوی گفت: لنفوم گروهی از سرطان‌هاست که از سلول‌های سیستم لنفاوی، به ویژه لنفوسیت‌ها، منشأ می‌گیرد. سیستم لنفاوی شامل غدد لنفاوی، عروق لنفاوی، طحال، تیموس و بافت‌های لنفاوی موجود در بخش‌های مختلف بدن است.

به گزارش روابط عمومی بهداشت و درمان منطقه شمال شرق، به مناسبت 15 سپتامبر "24 شهریور" روز جهانی آگاهی از لنفوم، دکتر لاله لطفی با اشاره به اهمیت آگاهی عمومی درباره سرطان‌های سیستم لنفاوی اظهار کرد:

لنفوم گروهی از سرطان‌هاست که از سلول‌های سیستم لنفاوی، به ویژه لنفوسیت‌ها، منشأ می‌گیرد. سیستم لنفاوی شامل غدد لنفاوی، عروق لنفاوی، طحال، تیموس و بافت‌های لنفاوی موجود در بخش‌های مختلف بدن است.

وی افزود: لنفوم یک بیماری واحد نیست، بلکه مجموعه‌ای از بیماری‌های مختلف با رفتار، سرعت پیشرفت و پاسخ درمانی متفاوت است و به دو گروه اصلی لنفوم هوچکین و لنفوم غیرهوچکین تقسیم می‌شود. تفاوت اصلی این دو نوع، وجود سلول‌های ویژه‌ای به نام «رید-اشتتبرگ» است که در لنفوم هوچکین زیر میکروسکوپ مشاهده می‌شوند، اما در نوع غیرهوچکین وجود ندارند.

دکتر لطفی تصریح کرد: لنفوم هوچکین در بسیاری از موارد پاسخ درمانی بسیار مطلوبی دارد و بر اساس آمار مؤسسه ملی سرطان آمریکا، میزان بهبودی در برخی گروه‌های بیماران می‌تواند به حدود ۹۰ درصد برسد. در مقابل، لنفوم‌های غیرهوچکین شامل زیرگروه‌های متعددی هستند که برخی رشد آهسته داشته و سال‌ها قابل کنترل‌اند و برخی دیگر رشد سریعی دارند و نیازمند درمان فوری هستند.

ایشان درباره علائم این بیماری گفت:

بزرگ شدن بدون درد غدد لنفاوی در گردن، زیر بغل یا کشاله ران از شایع‌ترین نشانه‌هاست. تب طولانی‌مدت، تعریق شبانه، کاهش وزن ناخواسته، خستگی مداوم، خارش منتشر پوست، احساس پری در قسمت فوقانی شکم، تنگی نفس، سرفه و عفونت‌های مکرر نیز از دیگر علائم احتمالی محسوب می‌شوند. البته وجود این علائم به تنهایی به معنای ابتلا به لنفوم نیست و بسیاری از عفونت‌ها نیز می‌توانند باعث بزرگ شدن غدد لنفاوی شوند.

دکتر لاله لطفی با تأکید بر اهمیت مراجعه به پزشک در صورت مشاهده علائم هشداردهنده بیان کرد: تشخیص لنفوم معمولاً با معاینه بالینی، آزمایش‌های تصویربرداری و در نهایت نمونه‌برداری از غده لنفاوی یا بافت درگیر انجام می‌شود و آزمایش‌های تکمیلی به تعیین نوع دقیق بیماری کمک می‌کنند.

این پزشک خانواده منطقه شمال شرق در خصوص روش‌های درمانی خطر نشان کرد:

امروزه درمان لنفوم تنها به شیمی‌درمانی محدود نیست و بسته به نوع بیماری، روش‌هایی مانند پرتودرمانی، ایمونوتراپی، آنتی‌بادی‌های مونوکلونال و پیوند سلول‌های بنیادی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند. بسیاری از انواع لنفوم، به ویژه لنفوم هوچکین و برخی لنفوم‌های تهاجمی، با هدف درمان قطعی درمان می‌شوند.

دکتر لطفی در پایان تأکید کرد:

هرچند برای لنفوم برنامه غربالگری عمومی وجود ندارد، اما توجه به علائم غیرطبیعی و مراجعه به موقع به پزشک می‌تواند نقش مهمی در تشخیص زودهنگام و افزایش موفقیت درمان داشته باشد.